

Vettä, mätää, happikatoa ja kätten työtä

MARIA KOJONEN

Pujottelen naavaa kasvavien risuoksaisten kuusien tiheikössä päästäkseni lammen rantaan. Paksun ja pehmeän sammalmassan peittämä rinne laskee jyrkästi kohti vettä.

Vettä ja metsärinteen maankamaraa erottaa jonkinlainen välimuodon vyöhyke: soistuva vesikasvien ja maatuovan kasvimassan vyö, jonka kosteaan sisukseen jalkani uppoaa. Suovehkat värjäyvät valkoisiin lenkkareihini ja sukkiin kellertävänvihertäviä tahroja.

Sudenkorennot räpyttelevät siipiään levottomin pyrähdysin.

Olen saapunut Likolammelle, yhdelle sadoista samannimisistä lammista. Nimensä lammet ovat saaneet niiden käyttötarkoituksen mukaan: niissä liotettiin pellavakasvien varsia pellavakankaan valmistusta varten. Lammen hapettomissa olosuhteissa kasvit mätänivät ja niiden liimamaiset ainesosat liukenivat veteen, mikä auttoi irrottamaan toisistaan puuaineksen ja pellavalankaan sopivat kuidut. Veteen liunneet ravinneaineet muuttivat lampien olosuhteita aiheuttaen rehevöitymisen ja happikadon kierteen. Nykyisin monet lammista ovat uimarantoja, syrjäisiä metsälampia tai umpeenkasvaneita soita. Unohtuneesta käyttötarkoituksesta kielivät vain nimi sekä runsas kasvillisuus.

Kurotan kohti lammen pohjaa ja kauhaisen paksun kerroksen hajoavaa kasvimassaa käteeni vesimittareiden säikkyessä liikettä. Kuvataiteilija **Roni Hornin** mielestä *vedestä ei voi puhua ilman, että puhuisi itsestään*. Ympäristötutkija **Jamie Lintonin** mukaan *vesi on sitä mitä siitä teemme*.

Viimeaikainen työskentelyni on liikkunut sekä veden että valokuvan materiaalisuuksien parissa. Pohdin veden kiertokulkua, sen aineellisia ominaisuuksia sekä veteen liittyviä kulttuurisia siteitä ja tunnekokemuksia. Hajotan lammesta otetun ja sitten vedostetun kuvapinnan, liuotan musteen muodostamaa valokuvaa takaisin nestemäiseksi liikkeeksi, muokkautuvaksi aineeksi. Vesi aiheuttaa kuviin häiriöitä ja muunnoksia, poistaa kuvasta ensimmäisenä magentan ja jättää jäljelle luonnottoman kauliin sinisen.

MARIA KOJONEN on kuvataiteilija, joka työskentelee valokuvan, videon, äänen ja tekstin parissa sekä opiskelee maisema-arkkitehtuuria.

Waterlight, 2022
30 x 21 cm
vedellä liuotettu pigmenttivedos, skannattu ja vedostettu uudelleen japaninpaperille

Edellisellä aukeamalla:
The debris, the creases, 2024
100 x 150 cm
vedessä liotettu pigmenttivedös, skannattu ja vedostettu uudelleen japaninpaperille

Tällä aukeamalla:
(Squeeze), 2022
5 kuvan sarja, 60 x 40 cm kukin
pigmenttivedös japaninpaperille

Materiaalikoekiluja työhuoneella ylijäämämusteella, vedellä, maa-aineksilla ja eloperäisillä aineksilla

Yksityiskohta teoksesta *A walk in the evening dusk*, 2021
100 x 150 cm
vedessä liotettu pigmenttivedös, skannattu ja
vedostettu uudelleen japaninpaperille

The river looks like a solvent for identity, doesn't it? 2022
80 x 120 cm
pigmenttivedos japaninpaperille